

at foretage stedbestemmelse af alarmopkald (eksempelvis via metoden Celle ID). I andre tilfælde er det endnu ikke teknisk muligt aktivt at stedbestemme alarmopkald (eksempelvis fra nomadiske IP-telefonitjenester eller interne net). I sidstnævnte tilfælde vil det dog være muligt for enten udbyderen af taletelefonitjenesten eller ejeren af et internt net at bidrage til alarmmyndighedernes viden om validiteten af de stedbestemmelsesoplysninger, der måtte foreligge, ved at sikre, at alarmopkald fra visse tjenester markeres eller håndteres på en særlig indikativ måde.

Med lovforslaget bliver der mulighed for, at alarmopkald fra taletelefonitjenester helt eller delvist kan undtages fra forpligtelser om aktiv stedbestemmelse af alarmopkald, hvis det ikke teknisk kan lade sig gøre aktivt at stedbestemme alarmopkald fra taletelefonitjenester eller visse anvendelser heraf på tidspunktet for udnyttelsen af hjemlen. Som alternativ hertil kan der i visse tilfælde stilles krav til, at der bidrages med information om anvendelse eller type af taletelefonitjeneste med henblik på at sikre alarmmyndighederne viden om validiteten af de stedbestemmelsesoplysninger, som måtte være til rådighed.

Vurderingen af, hvad det er teknisk muligt at bidrage med, bør ske i et samarbejde mellem relevante udbydere, ejere af net, forsyningspligtudbydere og alarmmyndighederne. Dette vil være en mulighed og naturlig følge af, at aftaler mellem disse parter forventes opretholdt som basis for bekendtgørelsesreguleringen.

Det er hensigten med lovforslaget at tilvejebringe hjemmel til i bekendtgørelsesreguleringen at adressere de aktuelle vanskeligheder, der kan være ved at stedbestemme alarmopkald fra forskellige typer eller anvendelser af taletelefonitjenester. Derfor vil alle typer af taletelefonitjenester, som muliggør opkald til almindelige telefonnumre, blive omfattet af bekendtgørelsesreguleringen.

Med henblik på at sikre den mest hensigtsmæssige håndtering af alarmopkald og tilvejebringelse og udnyttelse af stedbestemmelsesdata i forhold til forskellige typer af taletelefonitjenester, elektroniske kommunikationsnet og tekniske muligheder for at stedbestemme alarmopkald, vil fastsættelse af regler i medfør af § 85, stk. 1, nr. 2, ske efter særskilt inddragelse af alarmmyndighederne og relevante udbydere af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester.

Ved fastsættelse af regler efter stk. 1, nr. 2, og ved vurderinger af, hvad der anses for teknisk muligt, vil det være aktuelt i videst mulige omfang at tage hensyn til stedbestemmelsesteknologiers og -metoders driftssikkerhed, præcision og sandsynlighed. Det vil ligeledes være aktuelt at overveje, hvorvidt indførelsen af

en given metode vil være forholdsmæssig og fremtidsikret, samt hvad tidsperspektivet for indførelsen af stedbestemmelsesteknologien eller metoden måtte være.

Det vil i bekendtgørelsesreguleringen, som fastsættes i medfør af bl.a. de foreslåede §§ 6 a og 85, nærmere blive defineret, hvilke typer af taletelefonitjenester mm., der vil blive omfattet af denne bestemmelse.

Ved vurderingen af, om der er behov for at fastsætte nærmere regler om stedbestemmelse af alarmopkald, vil der blive lagt vægt på, om der allerede findes løsninger på basis af aftaler, der er indgået på frivillig basis mellem de involverede parter. Det er selvsagt en forudsætning, at sådanne aftalebaserede løsninger i givet fald er accepterede og findes tilfredsstillende af alle involverede parter, herunder ikke mindst alarmmyndighederne.

Til nr. 25-27

Tilføjjelsen af »og ejere af elektroniske kommunikationsnet, som er tilsluttet offentlige elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester,« sker som en konsekvens af udvidelsen af kredsen af pligtssubjekter i den foreslåede § 85.

Til § 2

Med ændringen erstattes »endelig administrativ afgørelse« med »administrativ afgørelse«. Det betyder, at konkrete markedsafgørelser fra IT- og Telestyrelsen på hvert marked kan træde i kraft, uanset at afgørelsen er påklaget. Hermed fjernes den retstilstand, hvorefter en klage over en afgørelse reelt vil få en opsættende virkning, idet der med ordene endelig administrativ afgørelse må forstås, at klagemulighederne er udtømt, eller klagefristen er udløbet. Ændringen indebærer, at lovens generelle regler om opsættende virkning i § 110 finder anvendelse.

Det er således hensigten med forslaget, at bringe overgangsbestemmelserne i overensstemmelse med EU-retten.

Ændringen har ikke betydning for allerede truffne afgørelser.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2006. Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat af to vigtige årsager.

Dels på grund af at ophævelsen af krydsportering med lovforslaget skal ske, inden kravet om krydsportering ellers ville træde i kraft den 1. januar 2006.

Dels for hurtigt at bringe overgangsbestemmelserne i overensstemmelse med EU-retten og for at fjerne den usikkerhed for markedsaktørerne om, hvilke overgangsregler der gælder for hvilke markedsafgørelser.